

et mindre venstabeligt Forhold mellem Bankens Bestyrelse og Finantsministeren, kunde man ikke ønske andet, end at han i finansiel Henseende stod uafhængig af Banken, ligesom at naar man vilde gaae ud fra, at der herskede et meget intimt Forhold mellem dem, man da maatte ønske, at der ikke kom nogen Opstigelse fra Banken, men at det maatte mindeligt afgjøres, naar Banken ikke troer at kunne undvære sine Penge, eller ikke troer at turde unddrage saa store Summer fra den almindelige Circulation, saa at Bankbestyrelsen altsaa underhaanden underrettede Regjeringen derom og at Afbetalingen da fremtraadte i Form som frivillig, om den ogsaa i Realiteten stete efter Begjering af Creditor. De paafølgende 22,632 Rd. 42 s. angaaer det sekvestrerede augustenburgske Sølvtøi, hvilket blev taget paa Augustenburg og deponeret i Banken, imod at det midlertidigt betragtedes som en Deel af sammes Sølvfond, altsaa som en Deel af et Pant, som Regjeringen stillede samme, men som senere, ifølge de Overeenskomster, der afsluttedes med Hertugen af Augustenburg, have maattet restitueres Samme og altsaa af Statskassen indfries fra Banken. Alle disse Transactioner have jo for os noget Idmygende, men vi mangle aldeles tilstrækkelig Gjæmmel til at bedømme, hvorvidt det kunde være anderledes. Den paafølgende Sum 38,894 Rd. 82 s. er en Deel af det Beløb, der er indkommet under Firma „til de betrængte Tyder,“ og som midlertidigt var modtaget af Statskassen til Forrentning. Finantsministeren har havt fuld Joie til at sige, at han betragter dette som en Deel af den spævende Statsgjæld, og at det altsaa skal udbetales ifølge Anfordring. Som bekendt er det udbetalt ifølge den vedkommende Bestyrelses egen Begjering. Den sidste Sum 4,244 Rd. 30½ s. angaaer de contante Beløb, der have været nødvendige til Udskrivning af Egaliseringsobligationerne, idet der blev udstedt Obligationer til et vist bestemt Beløb. Paa Conto „Anvisning paa forventet Tilskudsbevilling“ er der nogle ubetydelige Summer, der staae i Forbindelse med tidligere Bestillinger, og imod hvis Realitet der Intet kan være at erindre.

Andræ: Det er blot om et enkelt Punct af Udvalgets Betænkning, jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger, nemlig med Hensyn til det 17de Punct under Pensionsvæsenet, hvor der af Udvalget er blevet bragt i Forslag, at den af Statsrevisionen gjorte Udsættelse skulde bortfalde. Jeg er for mit Vedkommende aldeles enig i det Resultat, hvortil Udvalget er kommet, og jeg kunde forsaavidt gjerne undlade at tage Ordet, da det kun er med Hensyn til Motiveringen, jeg har en noget forskjellig Anskuelse. Men uagtet det nu er sikkert, at Thinget ved at votere i Overensstemmelse med det gjorte Forslag blot kan siges at billige Resultatet og ikke med nogen Sikkerhed kan siges at have givet Motiveringen Medhold, veed jeg dog, at man ofte har villet gøre den modsatte Anskuelse gjældende, og jeg har derfor troet, at naar der hos Medlemmer af Thinget vare forskjellige Anskuelser, kunde det være i sin Orden, at disse gjorde sig gjældende. Man vil nu let kunne forudsæe, at jeg for mit Vedkommende maa være tilbøjelig til at støtte mig til den Motivering, som Finantsministeriet har bestræbt sig for at gjøre gjældende, og da det Spørgsmaal, der foreligger, vel i sin Tid kunde faae praktisk Betydning, vil det for mig være Opfordring til at gjøre gjældende, hvad der kan tale for Finantsministeriets Opfattelse af Sagen, hvilken forekommer mig nærmest at være den rette. Spørgsmaalet gaaer ud paa, hvorvidt en pensioneret Høiesteretsassessor, der var afsaaet med 3000 Rd. i Pension, hvilket Beløb var den fulde af ham oppebaarne Embedsgage, med Rette senere ved Inddragelsen af et andet Embede, hvoraf han var i Besiddelse, tillagdes de løvhjemlede Bartpenge for dette eller 200 Rd. — Embedet gav ham nemlig 300 Rd. Finantsministeriet har vistnok ikke, saavidt jeg kan skønne, overseet, at der kan hentes særegne Grunde til Forsvar for den brugte Fremgangsmaade fra denne Embedsmands særegne Stilling som Høiesteretsassessor; men jeg formoder, at man med Fld har villet undgaae at fremhæve disse Grunde; og efter min Opfattelse maa det ogsaa ansees klart, at man, uafhængigt af denne Embedsmands nævnte Stilling som Dommer